

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

Quòd subditi principibus suis ac præfectis parere ac cedere, eòsque honore afficere debeat, non autem ipsis reluctari. cap. xxi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A **D**IXIT Gedeon ad populum: Quod me videritis facere, facite. *Iud. 7.*
 Quando perforauerit tuba in manu mea, vos quoque per circuitum castrorum clangite, & perfonate. Abimelech arrepta securi, præcidit arboris rami, impositumque ferens humero, dixit ad socios suos, Quod me vidistis facere, citò facite. *9.*
 Secundum iudicem populi, sic & ministri eius: & qualis est *Eccli. 10.* rector ciuitatis, tales & inhabitantes in ea.

Ad principum mores sese vt plurimum effingere solent ij, qui in ipsorum imperio sunt. Basil.
Ac proinde quales fuerint duces, tales quoque eos, à quibus gubernantur, esse necesse est.

B **Q**UOD SVBDITI PRINCIPIBVS SVIS
 ac præfectis parere ac cedere, eosque honore afficere debeant,
 non autem ipsis reluctari. **CAP. XXI.**

DIS non detrahes, & principi populi tui non maledices. *Exod. 22.*
 Impius est qui dicit regi, Iniquè agis. Impius, qui illustris viri *Iob. 34.* faciem non veretur, nec honorem ei deferre nouit.
 In scientia tua ne maledicas regi, & in penetralibus cubiculi tui, *Eccli. 10.* ne maledicas diuiti. Quoniam aues coeli portabunt vocem tuam, & qui habet pennas, nunciabit sermonem tuum. *Prou. 24.*
 Time Deum & regem: & neutri eorum inobediens sis. *Eccli. 8.*
 Os regis caue, & ne recedas à facie eius: quia omne, quod voluerit facere, faciet, & sermo illius potestate plenus est: nec dicere ei quisquam potest, **Q**uare ita facis?
 Magnato humilia caput tuum. Ne litiges cum homine potente. A potentiore aduocatus, discede: ob hoc enim magis te aduocabit. In medio magnatorum ne te illis aques. *Eccli. 4. 8.*
13. 32.

Omnis anima potestatis sublimioribus subdita sit. Non enim est potestas nisi à Deo: quæ autem sunt potestates, à Deo ordinatæ sunt. Itaque qui potestati resistit, Dei ordinationi resistit. Qui autè resistit, ipsi sibi damnationem acquirunt. *Rom. 13.*
D Obedite præpositis vestris, & subiaccete eis. Ipsi enim peruigilant, tanquam pro animabus vestris rationem reddituri, vt cum gaudio hoc faciant, & nõ cum mœrore. Non enim hoc vobis conducit. *Heb. 13.*

Subiecti estote omni creaturæ propter Deum, siue regi, tanquam præcellenti, siue ducibus, tanquam ab eo missis, ad vindictam quidem malorum, laudem vero bonorum. *1. Pet. 2.*

Cæsari in his rebus parete, in quibus parere periculo caret. Inferioribus, ac sibiipsis imperare nescientibus, in beneficij parte ponendum est, iis seruire, qui rectè & scitè præsumt. *Ignat.*

E Subiciamur, tum Deo, tum alijs alijs, tum iis qui imperium in terra gerunt. Deo quidem, omnibus de causis: alijs autem alijs, propter charitatis fœdus: principibus denique, propter ordinem, publicæque disciplina rationem, idque tantò etiam magis, quantò clementioribus moderatioribusque illis utimur. Graue ac periculosum est indulgendi assiduitate clementiam exhaurire: ne alioqui illorum asperitatis & crudelitatis poenæ tandem à nobis expetantur, vt qui ventis inuictis tranquillitatem sustulerimus, & luci caliginem induxerimus, mellique absinthium admiscuerimus. *Maxim.*
Orat. ad Ciuēs
Nax.
Cauendum ne principum clementia abutatur.

Præfectos eos, qui à regibus creantur, quamuis improbi sint; quamuis fures, quamuis iniusti, quamuis denique alio vllò crimine constricti, metucere tamen debemus, nec propter eorum improbitatem eos aspernari, sed propter eius, à quo creati sunt, dignitatem vereri. *Chrysost.*

Omnes qui rectè subesse ac parere didicerunt, rectè quoque imperio fungi scient, cum ad potentiam peruenerint. *Iosephi.*

D. IOANNIS DAMASCENI

Philon. Qui subesse di dicit, aliis quoque præesse confestim discet. Neque enim si quis vniuersa terra ac maris imperium susceperit, princeps propterea vere erit, nisi prius parere didicerit.
Cum arduum ac difficile sit scire parere: tum verò longè difficilius esse videtur, scire imperare.

DE STATV PRINCIPIS EXPERTE, hoc est de populo carente pastore.
CAP. XXII.

Abar. 1.

ACIES eos tanquam pisces maris, & tanquam reptilia non habentia principem.

Mat. 9.

Cum venisset Iesus, vidit turbam magnam, & misericordia motus est super eos: quia erant sicut oves non habentes pastorem.

Naxia.

Quod principatus expers est, ordine caret: quod autem multos principes habet, discordiis ac seditionibus laborat: sicque imperij & ordinis expers est. Eodem enim vtrumque tendit, nempe ad perturbationem & confusionem. Confusio autem ad dissolutionem & interitum. Perturbatio enim dissolutionis meditatio est.

Athana.

Ordinis perturbatio perspicuum argumentum est, neminem esse qui imperet. Ordo autem principem ac moderatorem indicat.

Dionys.

Vbi princeps ac moderator non est: illic perturbatio atque confusio existat necesse est. Principatus potius sublatio ac seditio est multorum principatuum, vbi oēs honore aequales sunt.

Phil.

O quot quamque graua mala ex sublato principatu nascuntur! fames nimirum, bellum, regionum populationes, opum ereptiones, abduktiones, seruitutis & mortis metus.

DE ACEDIA ET MOERORE.
CAP. XXIII.

Pf. 41. 60
76.
118.

VARE tristis es anima mea, & quare conturbas me? Cum angustiaretur cor meum, in petra exaltasti me. Exercitatus sum, & defecit spiritus meus. Dormitauit anima mea pro tedio: confirma me in verbis tuis. Defectio tenuit me, pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.

Esa. 35.

Confortate manus dissolutas: & genua debilia roborate. Cōfortamini, nolite timere. Ecce Deus noster, ecce Dominus

62.

noster cum fortitudine veniet. Ecce merces cum eo, & opus eius coram eo.

Baruc. 3.

Domine omnipotens Deus Israël, anima in gemitibus, & spiritus anxius clamat ad te. Domine, exaudi, ac miserere, quia Deus misericors es.

Heb. 12.

Manus dissolutas & genua debilia roborate, & rectos gressus facite pedibus vestris: vt non claudicans quis erret, magis autem sanetur.

Basl. de Fame.

Nimia tristitia, peccati causa efficitur.

Epist. 1.

Similis sum iis, qui ob nauigandi insolentiam in mari miserè afflicti sunt, ac nauis laborant. Illi etenim nauis magnitudine offensi, tanquam ingentem iactationem ipsis affectione non rente, in lembum aut acatium migrantes, vbi que tamen nauis affliguntur, atque in summa animi anxietate versantur. Vnà enim cum iis migrat molestia, & bilis. Huiusmodi quiddam animi mo nobis vsu venit. Siquidem domesticas animi perturbationes nobiscum circumferentes, vbi-lestia. que in iisdem tumultibus sumus.

Chryso.

libr. 3 de Prouid.

Omni diabolica operatione perniciosior est immodica mœroris & acedia magnitudo. Quòd si mœrorem sustuleris,